

אחסן לכהן ששלוחה

פרשת תרומה

השלוחה - שעלבים

גליון מספר 40

לכזלם יש מקום

הנתונים ע"פ חשבון של אל דעות ה'.

חשוב שאדם ידע שגם אם הוא נתן מעט זה חשוב מאוד בעיני ה', אם ה' יודע שהוא נתן את זה בשמחה וזה מה שהוא יכול - אשריו, גם לו יש מקום.

מצד שני, חשוב לא פחות שנדע כי אם בעניינים הגשמיים אתה משקיע ומשדרג, מוסיף ומלטש, לא תוכל להסתפק בתרומת ח"י שקלים ישנים לבנין המקוה.

"אחד המרבה ואחד הממעט ובלבד שיכוון לבו לשמים".

בשבת האחרונה עלה על הבימה איש הדור פנים ושכנע אותנו בחשיבות הצורך להקים מקווה טהרה באיזור. העלויות גבוהות והקהל נדרש להרים את תרומתו. הוא ביקש מהקהל שמי שמעוניין לתרום ירים את קולו ויגיד את סכום התרומה.

הראשון תרם 100 ש"ח, השני 50, השלישי אמר כמתנת ידו. הרביעי משום מה הגביה את קולו באופן מיוחד והטיל פצצה "20,000 ש"ח !!!" אחריו בקול ענות חלושה אמר אחד מירכתי בית הכנסת כי הוא תורם שבעה שקלים וחצי. צחוק רועם החל להתגלגל בין הכסאות.

זו לא הפעם הראשונה שגובים כספים לצרכי מצוה או קדושה, גם לפני למעלה משלוש מאות ושלושים שנה היתה תרומה מעין זאת - תרומת המשכן. התורמים שונים זה מזה, הן בכמות התרומה והן באיכות שלה. יש שתרמו הרבה ויש שתרמו מעט, יש שתרמו זהב ויש שתרמו צמר. אך כולם תרמו, כווווווללם.

התורה מלמדת אותנו שיש מדרגות בעבודת ה', את השכר הגדול בשמים לא יקבל בהכרח זה שתרום את הסכום הגדול, יש שיקולים נוספים, מה חשב התורם בשעת הנתנה ומה היא יכולתו האמיתית. היו עשירים גדולים שתרמו הרבה ונענשו מן השמים בגלל שלא נתנו מספיק לפי מידת עושרם העצום. היו שנתנו מעט ונחשב להם כנתינה אדירה עקב הקושי הכלכלי הפוקד את ביתם.

זאת ועוד, מחשבתו של האדם גם קובעת מאוד, יש שנותנים בשביל כבוד והתרברבות, ויש שנותנים לשם שמים, יש שצועקים סכום גבוה כדי לפאר את שמש ויש שעושים זאת רק כדי לעורר את הציבור לתרום יותר למען המצוה.

כמובן שהיחס אל תרומתו של כל אחד יהיה בהתאם לכל

||

... הַתּוֹרָה מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ שִׁישׁ מִדְּרָגוֹת בְּעִבּוּדַת ה', אֶת הַשְּׂכָר הַגָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם לֹא יִקְבַּל בְּהַכְרַח זֶה שֶׁתְּרוֹם אֶת הַסְּכּוּם הַגָּדוֹל, יֵשׁ שִׁיקוּלִים נּוֹסְפִים, מִה חָשַׁב הַתּוֹרֵם בְּשַׁעַת הַנְּתִינָה וּמִה הִיא יְכוּלְתּוֹ הָאִמִּיתִית. הָיוּ עֲשִׂירִים גְּדוּלִים שֶׁתְּרוּמוֹ הִרְבֵּה וְנִעֲנְשׁוּ מִן הַשָּׁמַיִם בְּגַלּל שְׂלֵא נָתַנוּ מִסְפִּיק לְפִי מִידַת עוֹשֶׂרֶם הָעֶצוּם. הָיוּ שֶׁנָּתַנוּ מְעַט וְנִחְשַׁב לָהֶם כְּנִתְיָנָה אֲדִירָה עֵקֶב הַקוּשִׁי הַכִּלְכְּלִי הַפּוֹקֵד אֶת בֵּיתָם.

||

הלכות צבא

מהלכות הדלקת נרות שבת ור"ח שחל בשבת - מתוך ילקו"י

א. חיילים הנמצאים באוהל סיירים, ששם הסכנה מרובה בהדלקת הנרות באוהל, אין להם להדליק באוהל, אף אם הם אוכלים שם, אלא יסמכו על החשמל, וידליקו תאורה זו במיוחד לצורך שבת, ויברכו להדליק נר של שבת.

ב. חיילים היוצאים לשמירה בליל שבת:

- אם הם חוזרים לפנות בוקר, ולא יספיקו ליהנות כלל מהנרות, אין להם להדליק נרות בערב שבת, ואנוס רחמנא פטריה.
- אבל אם הם חוזרים מהשמירה במשך הלילה, ידליקו נרות ארוכים, באופן שישארו דלוקים עד לחזרתם מהשמירה. ואם חוששים שמא עד שיחזרו כבר יכבו הנרות, ולא ישתמשו לאור הנר, ידליקו בלי ברכה.

ג. ראש חודש שחל בשבת, מוציאין שני ספרי תורה, וקורין בראשון שבעה בסדר היום, ובספר תורה השני קורא המפטיר וביום השבת ובראשי חדשיכם עד סוף הפרשה. ומפטירין השמים כסאי.

ד. מזכירין יעלה ויבוא בברכת המזון. ואם לא אמר אין מחזירין אותו, שהרי אין חיוב לאכול פת בראש חודש, ולא נתחייב כלל בברכת המזון מצד ראש חודש. ואם נזכר קודם שהתחיל בברכת הטוב והמטיב, יאמר שם בלי שם ומלכות ברוך שנתן ראשי חדשים לעמו ישראל לזכרון. והשוכח לומר יעלה ויבוא בראש חודש בברכת המזון, יכול לאומרו בהרחמן.

שהיינו יודעו לשאול

קולה שהביאו בשבת. אני חייל וההורים של חבר שלי הביאו לו בקבוק קולה בשבת, האם מותר לשתות ממנו?
ת: בשבת לא ישתה ומוצ"ש מותר

מעשרות מההורים. האם צריך לעשר כסף שקיבלתי מההורים?
ת: רווק שסמוך על שולחן אביו לא חייב.

ג'לי בשבת. האם מותר להכין ג'לי בשבת?
ת: לא, משום לש.

אלכוהול בסעודה. האם צריך לברך על אלכוהול בתוך הסעודה?
ת: לא, רק על יין. שאר המשקים שאינם בגדר יין פטורים מברכה.

יהודי שהתנצר. האם יהודי שהתנצר עדיין נחשב יהודי?
ת: כן.

טונה בשבת. האם מותר לפתוח קופסת טונה בשבת? (הלל דיין)
ת: לפתוח את הקופסא מותר, אבל לסגן את השמן אסור משום בורר ולכן יקח אליו לצלחת את הטונה.

תוצאות כדורגל בשבת. האם מותר לשאול חילוני על תוצאות משחק כדורגל ששוחק בשבת?
ת: אסור ליהנות מחלול שבת.

כותרת

במסכת שבת דף ל מסופר על דויד המלך שביקר מהקב"ה לדעת מתי ימות והקב"ה לא הסכים לומר, רק הסכים לומר לו שזה יהיה בשבת. ביקר דויד המלך להקדים ביום אחד את מיתתו על-מנת שלא ימות בשבת אך בורא עולם לא נענה לבקשתו משום ששלמה בנו צריך למלוך תחתיו "ואין מלכות נוגעת במלכות אפילו כמלא נימה" ולכן הוא לא יכול היה לדחות זאת.

דויד חשב כיצד הוא יוכל לדחות את קיצו ומצא פתרון, שע"י כך שהוא ילמד תורה כל השבת מלאך המוות לא יוכל להורגו, וכך היה.

דויד המלך למד כל השבת ומלאך המוות לא היה יכול לגעת בו. מה עשה, הלך לפרדס שהיה לדויד בפרדס והחל לנענעו, הלך דויד המלך לראות מה מקור הרעש, כאשר ירד במדרגות התמוטטה אחת המדרגות תחתיו ואז לרגע אחד הפסיק דויד המלך ללמוד תורה ומת.

בהמשך מספרת הגמרא על כך ששלמה המלך ראה את דויד אביו מת ועלו לו שני שאלות אשר שלחם לבית המדרש.

1. אבא מת מוטל בשמש האם מותר לטלטלו?
2. כלביו של בית אבא רעבים, האם מותר

להאכילם בשבת מבלי לחלל שבת (כמובן שע"י שיביאו להם נבלה שיצטרכו לטלטל)?

יש הרבה דברים בעולם ובמציאות בה אנו חיים שדורשים ברור באמיתותם ושינוי בהנהגה שלהם, ובתוכם נמצאים דברים חשובים וחשובים פחות, ולפי הדמיון והשכל האנושי של כל אחד אחד אנו לפעמים פועלים באופן אוטומטי וקובעים שדווקא לכאורה הדבר הפחות חשוב הוא זה שצריך וכדאי להשיג ולהשקיע בשבילו ולשכללו, ובעצם הדברים שנראים רק פחות חשובים (בחיצוניותם רק איך שהעולם קולט אותם) אין להם ערך ואין טעם ועניין בו כל, ולכן אדם

||

... אנו אפסחים פוסלים באופן אוטומטי

וקובעים שדווקא אכאורה הדבר הפחות חשוב הוא זה שצריך וכדאי להשיג ולהשקיע בשבילו
|| אשכנז... ||

אשר יעסוק באותו דבר "החסר ערך" הוא למעשה יתפס בעיני שאר בני האדם, כאדם מוזר ודחוי, וזה הדבר אשר צריך אמיתות גדולה.

ואמת זאת אנו למדים משלמה המלך, שמצד אחד יש לו את אביו שמתבזה, מעבר לכך שמדובר פה גם במלך וגם צדיק גדול, ומאידך יש כאן כלבים של בית אבא שרעבים.

לפי השכל האנושי כמובן שאבא עדיף, אך יש להסתכל על הצד האחר של ענין זה, אמנם מדובר פה באבא שהוא אך אסור לשכוח שהכלבים שאמנם פחותים הם בהרבה מדויד בעין גשמית אך אסור לשכוח שהם חיים ואילו דויד לא. ורואים אנו פה את מקצת גדלותו וחוכמתו של החכם באדם שלמה המלך שמצד אחד אבא מוטל בחמה ומצד שני לא הפקיר לרגע את חובתו המוסרית כלפי יצור שפל אך חי.

יהי רצון שנזכה לאותה אמיתות הדברים שהייתה לשלמה המלך ועל ידה נברר ונחפש, ונזכה למצוא את התיקון שלנו. אמן!

אור מתנה

דע מאין באת

נפתח בברכת רפואה שלמה והחלמה מהירה לרב גרשון שהשבוע עבר ניתוח, שהקב"ה יחזירו לאיתנו הראשון בבריאות איתנה. במהרה. אמן! הרב כבר חזר לביתו מבית החולים, וביום חמישי האחרון בקרנו אותו לתפילת מנחה ושיעור ההפטרה הקבוע שאותו מעביר הרב באופן קבוע אך הפעם מלא את מקומו הרב דניאל.

ועוד על הרב גרשון ביום חמישי שעבר חגגנו עימו את יום הולדת ה-39! מזל טוב!

ומזל טוב לרב פיני ולרעייתו להולדת הבן ובעזרת השם עוד השבת יזכו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו!! ומזל טוב לדודים הרב ניר כפרי, אבי טויטו, מאור כהן גדול ולכל העם הפרסי בארץ ובחוצה לו...

זהו, זה כבר סגור (בנתיים), שיעור ב' מתגייסים לגולני, בהצלחה לכולם. וכן למתגייסים לתותחנים ולכולם!

זהו 2, שבוע אחרון לשובבי"ם בפנינו, זה הזמן (ותמיד) להתחזק בשמירת הברית והלשון ובכלל!

ישר כח לכל התורמים והאחראים על גמ"ח פינת הקפה החדשה שבבית-המדרש!!

שבת שלום וחודש טוב ושמח!!